

ХУЛОСАИ

комиссияи экспертии шурои диссертатсионии 6D.КOA-123-и назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон оид ба диссертатсияи Сухроби Мирзоалӣ дар мавзӯи «Журналистикаи байналхалқии тоҷик: махсусият, равандҳо ва дурнамо» барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои филология аз рӯи ихтисоси 6.2.23. Рӯзноманигории байналмилалӣ.

Диссертатсияи доктории Сухроби Мирзоалӣ ба таҳқиқи журналистикаи байналхалқии тоҷик бахшида шудааст. Омӯзиши пайдоиш, ташаккул, равандҳо ва дурнамои журналистикаи байналхалқии тоҷик, махсусан, муайян намудани нақши ВАО-и байналхалқӣ дар муаррифии Тоҷикистон аз масъалаҳои мубрам ва саривақтӣ ба шумор меравад.

Аз муҳтавои диссертатсия маълум мегардад, ки воситаҳои ахбори оммаи байналхалқии барои тоҷикон таъсис дода шуда, аз ВАО-и байналхалқии Тоҷикистон ва ВАО-и байналхалқии барои форсизабонон ташкилкардаи давлатҳои хориҷӣ ва абарқудратҳо, ВАО-и созмонҳои алоҳида ва муҳочирони форсизабон иборат аст, ки на танҳо дар журналистикаи байналхалқии имрӯза, балки дар марҳилаҳои баъдии соҳа низ дорoi арзиши қобили тавачҷуҳ мебошад.

Инчунин дар ин диссертатсия дар баробари таҳқиқи шинохт, пайдоиш ва ташаккули журналистикаи байналхалқии тоҷик нақши журналистикаи байналхалқӣ дар ташаккули имиҷи мусбати давлат ва миллат, муаррифии имконоти сайёҳии Тоҷикистон дар ВАО-и байналхалқӣ, таҳлили ҳолат ва дурнамои журналистикаи байналхалқии тоҷик, вазъи журналистикаи байналхалқӣ дар Тоҷикистон ва махсусияти инъикос ва таҳлили авзои олам барои аудиторияи тоҷикзабон мавриди баррасӣ қарор гирифтааст.

Диссертант ҳангоми таълифи диссертатсия ва ҳалли масъалаҳои марбут ба мавзӯ аз равишҳои таҳқиқоти назариявӣ, муқоисавӣ, таърихӣ,

мантиқӣ, индуктивӣ, дедуктивӣ, диалектикӣ, равиши низомнок (систематикӣ), таҳлил ва чамъбаст, тарҷид (абстракт) ва умумиятдиҳӣ истифода намудааст.

Диссертатсияи Сухроби Мирзоалӣ аз муқаддима, панҷ боб, хулоса ва рӯйхати адабиёт иборат аст. Ҳар як боби диссертатсия ба се фасли тақсим шудаанд.

Диссертатсия дар журналистикаи тоҷик нахустин таҳқиқи фарогир марбут ба журналистикаи байналхалқии тоҷик буда, дар он бори аввал дар журналистикаи тоҷик омӯзиши шинохти журналистикаи байналхалқӣ, пайдоиш ва ташаккули он, проблемаҳои журналистикаи байналхалқии муосир дар доираи меъёрҳои таҳқиқии замони муосир ба таври густурда мавриди баррасии илмӣ қарор гирифтааст. Илова бар ин дар диссертатсия нақши журналистикаи байналхалқӣ дар ташаккули имҷи мусбати давлат ва миллат ошкор карда шуда, муаррифии имконоти сайёҳии Тоҷикистон дар ВАО-и байналхалқӣ, таҳлили ҳолат ва дурнамои журналистикаи байналхалқии тоҷик, вазъи журналистикаи байналхалқӣ дар Тоҷикистон ва махсусияти инъикос ва таҳлили авзои олам барои аудиторияи тоҷик мушаххас гардидааст. Инчунин диссертант барои муайян намудани оғози журналистикаи байналхалқии тоҷик ба таҳқиқи нахустин рӯзномаи тоҷикӣ – «Бухорои шариф» рӯ оварда, онро ҳамчун гаҳвораи журналистикаи байналхалқии тоҷик муайян намудааст. Саҳми шахсии муаллифи диссертатсия, инчунин дар таълифоти марбут ба мавзуи мавриди назар анҷом додаш намудор аст, ки дар шакли монография, васоити таълимӣ ва мақолаҳои илмӣ ба таъ расидаанд.

Дар хулосаи диссертатсия натиҷаҳои таҳқиқи Мирзоалӣ С. маҷмуан қайд гардида, феҳристи адабиёт тибқи меъёр ва талаботи ҷорӣ мураттаб гардидааст.

Диссертатсия ва автореферати Сухроби Мирзоалӣ дар мавзуи «Журналистикаи байналхалқии тоҷик: махсусият, равандҳо ва дурнамо»

барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 6.2.23. Рӯзноманигории байналмилалӣ ба талаботи бандҳои 31, 33-35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мувофиқат менамояд.

Мавзӯ ва мазмуни таҳқиқи диссертатсионӣ бо шиносномаи ихтисоси илмии 6.2.23. Рӯзноманигории байналмилалӣ мувофиқ мебошад.

Натиҷаҳои асосии диссертатсия дар 1 монография, 1 дастури таълимӣ ва 37 мақолаи илмӣ инъикос ёфтааст, ки аз он 21 мақола дар маҷаллаҳои илмии тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, 2 мақолаи дигар дар маҷаллаҳои илмии Русия ва 14 мақола дар маҷмуаи мақолаҳои илмӣ ва маводди конфронсҳо ба таъби расидаанд, ки бо мазмун ва мавзӯи диссертатсия мувофиқ мебошанд. Автореферати диссертатсия ва мақолаҳои нашркардаи унвонҷӯ фарогири мазмуну муҳтавои диссертатсия мебошанд. Мақолаҳои илмии интишорёфтаи муаллиф ва теъдоди маводди чопшуда ба талаботи бандҳои 34 ва 35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ мувофиқат менамоянд.

Дар диссертатсияи Сухробӣ Мирзоалӣ истифодаи мавод бидуни ишора ба муаллиф ё маъхаз ба назар намерасад. Ин аз риоя шудани банди 37-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ гувоҳӣ медиҳад.

Дар хулосаи диссертатсия дастовардҳои таҳқиқ ва моҳияти масъалаҳои меҳварӣ зикр ёфта, дурнамои мавзӯи қори диссертатсионӣ таъин шудааст. Аҳаммияти таҳқиқ, навгонҳои илмии диссертатсия ва арзиши амалии онро ба назар гирифта, комиссияи экспертӣ ба чунин хулоса омад, ки диссертатсияи доктории Сухробӣ Мирзоалӣ дар мавзӯи «Журналистикаи байналхалқии тоҷик: махсусият, равандҳо ва дурнамо» қори таҳқиқии анҷомёфта буда, ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ мебошад ва онро ба ҳимоя барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илм аз рӯйи

ихтисоси 6.2.23. Рӯзноманигории байналмилалӣ пешниҳод кардан мумкин аст.

Комиссияи экспертӣ дар асоси банди 60-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ пешниҳод менамояд:

1. Диссертатсияи Сухробӣ Мирзоалӣ дар мавзӯи «Журналистикаи байналхалқии тоҷик: махсусият, равандҳо ва дурнамо» барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илм аз рӯи ихтисоси 6.2.23. Рӯзноманигории байналмилалӣ дар ҷаласаи шӯрои диссертатсионии 6D.KOA-123-и назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон тариқи овоздиҳии ошкоро ба ҳимоя қабул карда шавад.

2. Комиссияи экспертӣ муҳаққиқони зеринро, ки корҳои илмию таҳқиқонашон ба ихтисоси 6.2.23. Рӯзноманигории байналмилалӣ мувофиқат доранд, ба ҳайси муқаррарони расмӣ пешниҳод менамояд:

– **Муллоев Шариф Боқиевич** – доктори илмҳои филологӣ, профессори кафедраи медиакоммуникатсияи факултети филологияи рус, журналистика ва медиатеологияҳои Муассисаи таълимии байнидавлатии маълумоти олии «Донишгоҳи (славянӣ) Россия ва Тоҷикистон»;

– **Саидмурод Хочазод** – доктори илмҳои филологӣ, профессори кафедраи забони тоҷикии Донишгоҳи омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ;

– **Сайидзода Зафар Шералӣ** – доктори илмҳои таърих, мудирӣ шӯбаи ИДМ-и Институти омӯзиши масъалаҳои давлатҳои Осиё ва Аврупои Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон.

3. Ба сифати муассисаи пешбар **Муассисаи давлатии таълимии «Донишқадаи давлатии фарҳанг ва санъати Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода»** пешниҳод мешавад.

4. Барои гузоштани эълони ҳимоя, матни диссертатсия ва автореферати он дар сомонаҳои Донишгоҳи миллии Тоҷикистон ва Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон иҷозат дода шавад.

5. Барои чопи автореферат бо ҳуқуқи дастнавис ва ирсол гардидани он ба суроғаҳои таъиншуда иҷозат дода шавад.

Раиси комиссияи экспертӣ:

доктори илмҳои филология, профессор
узви шурои диссертатсионӣ

Солеҳов Нуралӣ Назарович

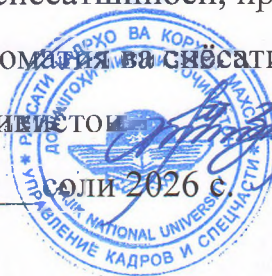
Аъзои комиссияи экспертӣ:

доктори илмҳои филология,
узви шурои диссертатсионӣ

Ғоибова Фируза Маҳмадова

доктори илми сиёсатшиносӣ, профессори
кафедраи дипломатия ва сиёсати хориҷии
Ҷумҳурии Тоҷикистон

Муҳаммадзода Парвиз Абдурахмон

« 30 » 06 соли 2026 с.